

odeslán a jeho útraty byly později zažalovány, jest zřejmo, že nešlo o pouhé zaměstnání Dra Č-a právníckými pracemi, nýbrž že Dr. Č. sice na venek jménem a na účet obviněného, avšak přece jen samostatně provozoval advokacii. Vina odvolatelova jest prokázána. Že pozdější jmenování Dra Č-a soudcem, nebo pozdější prominutí jeho trestu nemohou na ní nic změnit, netřeba odůvodňovati. Svým jednáním porušil obviněný povinnosti povolání, poněvadž se přičilo výroku stavovského soudu, jehož dbáti jest právě tak povinností povolání, jako plnění povinností uložené zákonem advokátovi v poměru ke klientům. Mimo to prohřešil se obviněný také proti cti a vážnosti stavu, neboť se dopustil kárného činu v kraji, kde Dr. Č. byl znám a kde jeho pochybení a potrestání nemohlo zůstatí utajeno. Okázalost, spočívající v tom, že obviněný nejenom zaměstnával Dra Č-a po jeho potrestání ve své kanceláři, nýbrž měl i telefonní stanici s ním zapsánu na společné jméno a trpěl, by na jeho kanceláři vyvěsil své tabulky, musila nutně vzbuzovati dojem, že obviněný při nejmenším neodsuzuje čin, pro který byl Dr. Č. potrestán, a vrhatí nepříznivý stín i na čest a vážnost obviněného jako advokáta.

Čís. 42 dis.

Porušení cti a vážnosti stavu, dal-li advokát pořádati svým kancelářským zřízcem v hostincích přednášky o dávce z majetku k tomu cíli a v úmyslu, by si tak opatřil pro svou kancelář právnícké práce.

(Rozh. ze dne 14. října 1927, Ds II 7/26.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací pro advokáty a kandidáty advokacie nevyhověl odvolání obviněného z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 7. března 1925, pokud jím byl odvolatel vinným uznán přečinem porušení cti a důstojnosti stavu, mimo jiné z těchto

důvodů:

Kárný přečin porušení cti a důstojnosti stavu sledala kárná rada podle výroku nálezu a) především v tom, že obviněný v době, kdy měla býti podávána vyjádření pro dávku z majetku, dal svým kancelářským zřízcem Waltrem S-ou konati na různých místech přednášky o dávce z majetku a o postupu, jež při tom jest zachovati, s vedlejším úmyslem, by si takto opatřil právnícké práce pro svou kancelář, a že v souvislosti s těmito přednáškami sepisoval ve své kanceláři tyto práce pro dávku z majetku a z přírůstku majetku za pomoci několika úředních dnů, konaných S-ou v přespolních místnostech. Ve výroku nálezu se sice praví, že ony přednášky dal obviněný konati na pozvání z kruhů obchodních, že však tato pozvání byla vyvolána novinářskými návštěvami o přednáškách obviněného. V důvodech nálezu je arci porůznu řeč jednou rovněž

o novinářských návštěích, jinde o novinářských zprávách o těchto přednáškách, než rozdíl mezi oběma těmito pojmy a tedy i úchylku výroku nálezu od obžalovacího usnesení, v jehož formulaci je také řeč o novinářských zprávách, zdůrazňuje odvolání obviněného bezdůvodně a zbytečně, neboť nehledíc k tomu, že také v důvodech obžalovacího usnesení používá se i výrazu »novinářská návštěi«, cíle, který byl podle přesvědčení kárné rady sledován novinářskými články o oněch přednáškách, by totiž na ně byly upozorněny také další kruhy zájemců, mohlo zprávami o přednáškách již konaných býti dosaženo stejně, jako návštěi o přednáškách teprve chystaných. Není tudíž odvolání v právu ani, pokud klade důraz na okolnost, zjištěnou arci i nálezem, že totiž přednášky byly konány na pozvání z kruhů obchodních, neboť nález zjišťuje dále, že tato pozvání byla vyvolána právě novinářskými návštěi (zprávami) o přednáškách obviněného, a nachází toto zjištění dostatečnou oporu ve výsledcích kárného řízení, zejména ve svědeckých výpovědích Šalamouna E-a a Anny K-ové, takže bezdůvodnou jeví se i námitka odvolání, jakoby tato skutečnost nebyla za řízení vyšla na jevo. Zjev dodávající počinání obviněného povahy kárného přečinu, shledala kárná rada podle důvodů nálezu hlavně v tom, že se obviněnému při pořádání přednášek nejednalo jen o přednášky theoretické nebo věnované nezištně pouhému všeobecnému poučení, nýbrž že s nimi spojoval záměr, by si takto opatřil pro svou kancelář právnické práce v oboru, o němž bylo na oněch přednáškách pojednáváno, a že si takto zjednával zastupování počináním, způsobilým poškoditi jiné advokáty, kteří stejných prostředků nepoužívají. Námitka odvolání, že tento závěr nálezu nemá nikde opory a že se obviněnému onen záměr vůbec dokázati nedá, je zřejmě bezdůvodna, neboť z výsledků průvodního řízení, zaznamenaných v důvodech nálezu, vychází na jevo, že to byl právě obviněný, který svědku E-ovi řekl za rozhovoru ve své kanceláři, by obchodníky, přítomné přednášce, konané S-ou organisovanému obchodnictvu b-skému, po přednášce vyzval, by se s dotazy, jichž snad budou potřebovati, obrátili na obviněného, což také svědek skutečně učinil. Josef Z. tázal se po přednášce, konané S-ou v B.-nádraží pro hostinské, podle svého svědeckého údaje přítomných osob, zda a kdo z nich žádá, by jim S. vyhotovil přiznání k dávce, načež S., poněvadž většina tak žádala, slíbil, že přijde v týdně na den nebo na dva dny k tomu cíli do B., načež pak skutečně úřadoval v místnosti, mu za tím účelem v hostinci propůjčené. Svědkyně Gisela Z-ová obdržela od obviněného za vyhotovení přiznání, jež ostatně bylo nesprávné, účet na 250 Kč, který také zaplatila. Tyto i jiné výsledky kárného vyhledávání opravňovaly kárnou radu nejen ku přesvědčení a zjištění, že přiznání k dávce byla kanceláří obviněného vyhotovována za úplatu, nýbrž i k onomu shora uvedenému závěru, je muž odvolání, jak patrně, neprávem vytýká nedostatek opory v provedených důkazech. V důvodech nálezu zjišťuje se pak nejen, že oznámení o počinání si obviněného podali výboru advokátní komory všichni advokáti b-ští, nýbrž také, že se k tomu oznámení připojil na základě usnesení generálního shromáždění i spolek německých advokátů v M. O.

Výtka odvolání, že zjištění posléz uvedené jest nesprávné, je neodůvodněnou, neboť zjištění to nachází oporu v přípise řečeného spolku výboru advokátní komory ze dne 1. prosince 1920 ve spojení s jeho dřívějším přípisem ze dne 25. listopadu 1920. Ostatně jde o okolnost pro posouzení věci nerozhodnou, poněvadž posouzení, zda obviněný porušil svým chováním čest a vážnost svého stavu, náleží jedině kárné radě, která dospěla ku přesvědčení o vině obviněného nejen na základě dojmu, jímž působila jeho činnost na advokáty b-ské, pokud se týče na německé advokáty v M. O., nýbrž i vzhledem k obsahu činnosti samotné. Právem shledává nález počínání obviněného nedůstojným advokáta také proto, že přesporní přednášky byly konány i v hostincích. Námitka odvolání, že v menších obcích jsou větší místnosti k dispozici právě jen v hostincích, postrádá všeho oprávnění již vzhledem k tomu, že podle zjištění nálezu přednáška v B.-nádraží byla konána v hostinci přes to, že v tomto místě nebo v jeho blízkosti zajisté o jinou větší místnost nouze nebylo. Obstarávání prací pro obojí dávku majetkovou kanceláří obviněného jest však s konáním oněch přednášek v tak těsné souvislosti, že, zjišťuje-li nález, jak dovozeno, správně, že úmyslem obviněného a cílem těchto přednášek bylo opatřiti si jimi právnické práce pro jeho kancelář způsobem advokátského stavu nedůstojným a poškozujícím jiné advokáty, odvolání neprávem namítá, že sbírání informací na místě samém shledával obviněný účelným vzhledem ke své zkušenosti, podle níž prý lidé, kteří se dostavovali do jeho kanceláře za účelem vyhotovení příznání, neměli s sebou nikdy potřebných dokladů. Kárné zodpovědnosti nezbavilo by posléze obviněného zejména ani ve směru subjektivním samozřejmě ani to, že prý podobné přednášky byly konány také jinými advokáty nejen v M. O., nýbrž, jak odvolání zvláště zdůrazňuje, i v sídle advokátní komory v Brně. V konání přednášek samotných nespátřuje přečin ani kárný nález, nýbrž činí tak jen vzhledem na okolnosti, zejména na cíl, který pořádáním jich sledoval obviněný.

Čís. 43 dis.

Advokát, který převzal uspořádání peněžních záležitostí určité osoby a (když to bylo bezvýsledným) současně převzal zastupování věřitelů tohoto dřívějšího svého klienta, podával proti němu žaloby a vedl exekuce, dopouští se přečinu porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, stejně jako advokát, který převzal zastupování věřitelů pozůstalosti, ač zastupoval dědice.

(Rozh. ze dne 14. října 1927, Ds II 3/27.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl odvolání obviněného z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 8. ledna 1927, jímž byl obviněný uznán vinným kárnými přečiny porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, mimo jiné z těchto